

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Ne-crològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/x7ss7g>

A la tres

Anna Serrano / aserrano@elpuntavui.cat

El gest

Sentiments contradictoris. D'una banda un cert alleugeriment pensant en les famílies, que en els últims temps han hagut de recórrer mitja Espanya cada vegada que volien veure'ls. Més de vuit mesos des que Jordi Sánchez i Jordi Cuixart, els primers dels nou presos polítics empresonats, van entrar al penal de Soto del Real. Milers i milers de quilòmetres a les espatlles, hores i hores de trajecte i una enorme preparació per als escassos minuts de les visites. I en alguns dels casos amb criatures. Pensant en els familiars dels Jordis, d'Oriol Junqueras, Raül Romeva, Quim Forn, Josep Rull, Jordi Turull, Carme Forcadell i Dolors Bassa, l'acostament és una bona notícia.

Ho és, és clar, en termes de logística. Perquè la proximitat no redueix ni reduirà el patiment de continuar tenint nou persones estimades a la presó. Privades de llibertat de forma pre-

“Acostament, trasllat, arribada... es desenfoca el debat de fons i crea una falsa il·lusió de celebració

ventiva perquè se'ls imputa un delictes, el de rebel·lió, que només observa el Tribunal Suprem. I que no van cometre. Només així s'entén que el mateix tribunal que els ha processat per rebel·lió hagi obert la porta a la sedició.

El trasllat, també cal insistir-hi, es fa en compliment de la normativa pe-

nitenciària. No és un acte de bona voluntat, ni una concessió, com el PP i Ciutadans s'esgargamellen a reiterar en bucle amb ànim de desgastar l'executiu de Pedro Sánchez. El gest, el veritable gest, com reclamaven ahir el president de la Generalitat i el del Parlament, passaria per l'arxivament de la causa penal oberta contra els independentistes. I aquest, que hauria d'arribar dels tribunals, lamentablement ningú el preveu.

Acostament, trasllat per fases, arribada... es desenfoca el debat de fons i crea una falsa il·lusió de celebració en plena represa d'una normalitat institucional que no s'hauria d'haver perdut mai. Els volem lliures; no a prop, clamaven els milers de persones que, un cop més, van acudir a la crida de l'ANC i Òmnium per participar en les marxes fins a les presons de Lledoners i del Puig de les Basses. Que la novetat no amagui la veritable reclamació.

De reüll

Marta Monedero

Els homes mentiders

Per què ens costa tant entendre la realitat més immediata? *Els ulls dels homes mentiders*, d'en Jordi Coca, se situa al Maig del 68 per donar-nos-en algunes pistes amb una novel·la que té molt de teatral i en la qual tot funciona a partir de cercles. Potser perquè la realitat és un gran teatre ple d'històries circulars.

Un noi de família burgesa, indecís i pusil·lànim, se'n va a París el 1969 per descobrir el món intel·lectual francès i recordar com fugí de Barcelona, on ha intentat viure la seva revolució sense mullar-se gaire per

Jordi Coca se situa al Maig del 68 per denunciar la inacció i la falsedat

evitar-ne les conseqüències. La immaduresa, la inacció i la falsedat es reflecteix en els ulls dels homes mentiders, com el protagonista de la novel·la d'en Coca, qui amb una prosa elegant marca de la casa buida el pap amb els que passen de puntetes per la realitat.

Amb una trajectòria literària que té sentit global, l'obra de Coca ens ajuda a fer memòria i a emmirallar la realitat en la ficció per fer-nos preguntes. Algunes frases d'*Els ulls dels homes mentiders* ens ressonen com si fossin actuals, si bé la dictadura era aleshores evident i, ara, els tics franquistes emergeixen entre les aigües tèrboles d'una democràcia imperfecte que no va saber o no va voler girar full i arrossega xacres com la concessió del títol de duquesa de Franco a Carmen Martínez-Bordiú. En canvi, a Xile condemnen a presó els militars assassins de Víctor Jara. Sort en tenim dels autors i les autores que ens ajuden a fer memòria!

Les cares de la notícia

PERIODISTA

Joaquim Maria Puyal

Història viva de la ràdio

El periodista tanca una fecunda etapa de quatre dècades de retransmissions radiofòniques dels partits del Barça de futbol i altres esdeveniments esportius. Puyal ha fet història periodística com a innovador de les retransmissions i amb l'aportació a la normalització del català en aquest àmbit.

PRESIDENTA DE L'ACADÈMIA DEL CINEMA CATALÀ

Isona Passola

Cinema català, festa i crisi

L'Acadèmia del Cinema Català va celebrar ahir la tradicional Festa d'Estiu, on es van proclamar sis nous membres d'honor. Però la presidenta de l'ens va fer públic un dur informe que mostra una davallada de producció considerable del cinema català, que viu una crisi preocupant.

DIRECTOR DE L'ONG PROACTIVA OPEN ARMS

Òscar Camps

Odissea fins a Barcelona

La ingent tasca solidària que realitza aquesta organització badalonina des de fa molts mesos amb el rescat de milers de migrants que han naufragat a la Mediterrània ha comportat per primer cop una llarga travessia fins a Barcelona amb 60 persones que ahir van desembarcar sanes i estalvies.

EDITORIAL

Els valors de l'arribada de l'Open Arms

El vaixell de l'ONG Proactiva Open Arms va atracar ahir al port de Barcelona després d'una llarga travessia des de les aigües de davant de Líbia amb una seixantena de persones rescatades al mar. El tancament dels ports italians als vaixells de salvament ha obligat l'Open Arms a creuar la Mediterrània per trobar aixopluc en una ciutat refugi com la que vol ser la capital catalana. Per la qual cosa cal reiterar la condemna a la política del govern ultradretà italià, que vulnera la legislació humanitària internacional. D'entrada, cal valorar molt positivament els valors cívics que demostra l'acollida a casa nostra d'unes persones que podrien haver mort en la gran fossa comuna en què s'ha convertit la Mediterrània per la inoperància i insensibilitat de bona part d'Europa. I és important destacar la bona coordinació de les institucions catalanes –Ajuntament de Barcelona i Generalitat– pel dispositiu d'acollida, i el canvi d'actitud del nou govern espanyol.

Ara, però, cal garantir el futur a les persones arribades en l'Open Arms o en l'Aquarius. Un cop s'apaguen els focus mediàtics les administracions han d'assegurar una vida sostenible i digna als migrants i refugiats, descartant internaments en tètrics centres o l'abandonament social. Recursos que han de provenir dels diners que la UE aporta a l'Estat espanyol per aquesta qüestió. I també cal que es tinguin en compte de la mateixa manera tots aquells centenars de persones que arriben a Barcelona per carretera provinents dels desembarcaments que es produeixen al sud de l'Estat. Perquè la invisibilitat mediàtica d'un fenomen molt més massiu que el dels vaixells de salvament no pot ser motiu per negar-los dispositius i ajuts equiparables al que es va viure ahir al port de Barcelona.